

SLOVENSKI NAROD.

Velja vsak dan, razen ob nedeljah in praznikih, vsak velja po pošti prejemati za avstro-ugerske dežele za celo leto 16 gid., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gid. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gid., za četrt leta 3 gid. 30 kr., za en mesec 1 gid. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer za Ljubljano za četrt leta 2 gid. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gid. — Za oznanila se plačuje od četrisopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska. —
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Predništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3. „gledališka stolba“.
 [Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne rači, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Narodni uradniki.

Iz Notranjskega se nam piše sledeče, celo resnično in uvaženja ter prevdarka vredno pismo:

„O priliki, ko je neka občina na Notranjskem volila dr. Bleiweisa častnim občanom, bil je govor o napredovanju slovenske ideje in o ravnopravnosti slovenskega jezika; o poslednjem se je nekdo izrazil tako-le: „Uradniki našega okrajnega sodstva so Slovenci, znajo slovenski, štejejo se mej narodnjake, in — vendar nas le z nemščino pitajo, izvzemši davkarske plačilne naloge. Ako dobiš povabilo v sodsko pisarnico, ako se s toboj nareja zapisnik, ako dobiš kakoršno koli rešitev ali rzsodbo, vse je nemško, — premda se vse obravnave v slovenskem jeziku vrše.“

To je žalostno. Predstojnik dotičnega sodstva je bil večkrat v slovenskih časnih imenovan „občeprijubljen, mnogospoštovan sodnik“. Naj bode preverjen, da bode še trikrat bolj prijubljen, in trikrat bolj spoštovan, ako bo skrbel, da se slovenske stranki slovensko piše.

Razloga nemško uredovati nij najmanjšega. Mej uradniki nij nobednega Nemca, in mej strankami v celem okraji samo jednega poznam, in še ta zna slovenski. —

Uradniki nam po mojih mislih v narodnem oziru le s tem koristiti morejo, da ravnopravnost slovensčine spoštujejo; svojih političnih pravic, n. pr. pravico volitve ne rabijo, in ako jo, rabijo jo nam — na sproti. — Brez zamere gg. narodni uradniki!“

* * *

Listek.

Sveti večer.

O katoliške cerkvi se mora reči, da je, kakor nobedna druga cerkev, vedela naravo uporabiti, ter praznike njene postaviti v čase, kadar narava kak svetec svoj obhaja. Mala žerjavica poezije živi v vsakem človeškem srcu, in kot ud te narave je človek tej naravi podvržen, in če narava z ljubim zelenjem spomladi svoj najlepši praznik praznuje, je tudi človeško srce bolj praznično razpoloženo, in v takih trenutkih zalesketa dijament poezije v njem, in to je katoliška cerkev dobro uporabiti vedla.

Pa ne samo prebudeča se, zeleneča narava odkriva pepel raz žerjavice poezije v človeškem srcu, tudi tedaj, kadar narava pod belo odejo odpočiva, ter se za novo življenje in delo krepča, tudi tedaj je ta narava včasih posebno lepa, in tudi tedaj vabi svojega otroka, človeka na svoje oprsje, prijavša se mu kot lepa žena v spanju. Da, lepa žena v spanju

Kar velja g. dopisniku za okraj na Notranjskem, katerega ima v mislih, to velja tudi za druge okraje in druge sodnike in druge adjunkte. Uže je mlajšega naraščaja mej sodstvom dovolj, ki zna naš domač jezik, ki ga tudi ljubi in spoštuje. Temu mlajšemu narodnemu naraščaju pač sme slovenski narod priti s prošnjo: „malo terjamo od vas, a vsaj to malo izpolnajte, sinovi moji; vi veste in znate, kateri paragrafi in katere višje naredbe vam dovoljujejo in ukazujejo, kar največ se da v narodnem jeziku narodu uredovati, in tako res koristiti narodu in justiciji ali administraciji Zakaj tega činite?!

Vemo in razumemo, da v denšnjih razmerah naši narodni uradniki, ki so iz njega vzrasli in so mu pošteno sinovsko ljubezen ohranili v svojem srci, ne morejo te ljubezni tako kazati, kakor drugi, popolnem neodvisni možje. Zatorej pa nij preveč, če jih narod prosi, naj gledajo, da bodo storili vsaj to, kar smejo in morejo. Slovensko uredovanje, vsaj nekoliko, dosti bi storilo za utrdbo narodne slovenske zavesti, katera je dozdej najbolj s tem trpela, ker je naš kmet videl, da njegov jezik v kancelijskih spisih itd. ne velja! Dajte mu naš jezik, in dali boste mnogo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. decembra.

Državni zbor je sklenil, predno je na božične praznike šel, da ima vojaška ali brambena postava, po kateri imamo 800.000 vojakov, še za eno leto dalje veljavo. Pri tej priliki je minister Horst zagovarjal vojsko nasproti onim ustavovercem, ki so terjali manjšo

vojsko, ker je denarno nemogoče toliko na leto za njo trositi kakor do zdaj. Minister je dejal, da je svetovni položaj denes tak, da more Avstrija vsak čas v boj za svoje bitje zapletena biti, zatorej ne more svoje vojske zmanjšati. Mariborski glasoviti Seidl, ki je pri volitvi zmagal le z vladno pomočjo in milostjo, je govoril tu proti vladi, nasvetovaje, naj se cela reč odloži, in njega so podpirali vsi prusijanski Nemci, katerim bi bilo ljubo, da bi Avstrija ne imela nič vojske, da bi potem po želji Schönererja požrešna, dežel lakomna Nemčija prišla, kadar bi se jej ugodno zdelo po nemške kronovine avstrijske.

Na konci se je predsednik Rechbauer bral telegram občine Zwettl, ki protestira zoper rek Schönererjev, da prebivalstvo želi prusko postati. A poslanec Schönerer vstane in reče: „Jaz bi mogel prav mnogo adres naznaniti, ki pritrjujejo temu, kar sem govoril. Jaz sem pripravljen zunanizbornice vsacem poslancu to dokazati in odgovor dajati, če ne verjame mojim besedam.“ —

Vnanje države.

Ruski minister-rezident, državni svetnik Jonin je črnogorskemu knezu izročil telegram kneza Gorčakovega, ki pravi, da je zdaj upanje, da bode porta kmalu izročila one kraje v Albaniji, katere je berlinski dogovor odločil Črnej gori.

Iz Peterburga se telegrafuje: „Praviteljski Vestnik“ poroča: V četrtek se je zbralo pred stanovanjem ministra za promet sto študentov inženrske šole, da bi neko prošnjo oddali. Minister je poklical tri študente, razložil jim nezakonitost njih koraka, in nato so se študentje razšli.

Najveljavnejši vodje albanske lige so na shodu v Prizrenu sklenili 6. decembra, da ne pošljejo 10.000 vojakov v Makedonijo, kakor je to turška vlada terjala, a da bodo zahtevali Albanijo svobodno, avtonomno in

je narava v jasnej zimskej noči, na sveti večer! Vse je tako tiho, in pod modrim baldahinom, pretkanim s tisoč in tisoč briljantov, v svitu ponočne mesečne luči spava mirno narava. Bledo belo je njeno lice in okolo tega bledlega lica razlivajo se temni smrekovine lasje, in milijon manjših in večjih srebrnih iglic se sveti izmej teh las. In v tej svetej noči pojejo z daleč speče naravi mir, sladki mir tako mlo doneči zvonovi, in človek hodi ven v spalnico svoje matere gledat jo v kra soti spanja, in kakor da bi se ogibal, jo iz spanja predramti, je tudi on miren.

Miren je človek to noč: mehko čutje mu vstaja v prsih; vsem ljudem bi rad ustregel. Jeden las vzame iz glave matere narave, domov ga nese in sredi hiše ga postavi in nanj obeša kar premore denes tako radodarna roka, da tiho veselje svojim malim napravi. Mlado in starejše je ta večer veselo, tiho veselo, in o polnoči sledijo starejši denes posebno lepo uglasenej godbi na stolpu domače cerkve, in boui mraz še tako jak, k polnočnicam gre, kar more.

Te polnočnice posebno ugajajo slovenskemu človeku. V svetej tihoti te zimske polnoči je sploh mehki značaj Slovana še mejkejši, in njemu ratarju, ki je le prav doma v ljubej naravi, denes vstaja v srcu plamen poezije; v cerkvi pri polnočnicah je denes veliko bolj pobožen, v denes toliko gorkej molitvici pod vplivom razsvetljenega svetišča in glasov človeških, orgelj in zvonov, praznuje trenotek, katerega uživa pesnik, ako ukrene v dom svoje boginje — poezije. — Pri polnočnicah rad gledam naše ljudi. Nij to ljudstvo, ki se trejalsko v svetišču priklonjeva; v tihej pobožnosti pozdravlja rojstvo onega, ki mu je užgal luč, ki mu sveti tja v kraje, boljše kraje nad zvezdami.

Rekel sem, da božični čas človeško srce mirno, gostoljubno, radodarno stori. Pridi v tem času v naših krajih kamor ti drago, povsod se ti postreže, vse ti je odprto, hram in omara, in ubogi potovajoči razdrapani rokodelci je v slovenskej hiši tako dobro sprejet, kakor človek v boljšej suknji. Božič je, polna je še kašta, polni so sodi, in ti „vandrovč“

tako neodvisno kakor bode Bolgarija. „Mi nečemo dalje sužnji biti, mi pozivljamo vse Albance, da na to delajo, da se naš narod iz politično narodnega spanja vzbudi, da bode naša dežela svobodna,“ pravijo.

Angleške „Times“ so izvedele iz *Fili-poplja* 20. dec., da je knez Dondukov-Korzakov izdal okrožnico, v kateri se vsem ruskim uradnikom naroča, naj pomagajo finančni upravi, kakor jo je vzhodnje-rumelijska evropska komisija postavila, in naj bolgarskemu ljudstvu dopovedujejo, da je komisija le za njegovo blagost delujoča.

Oficijalen angleški telegram iz Kalkute poroča: Cavagnari potrjuje, da je *afganski* emir iz Kabula bežal v Turkestan. Jakub-kan je svoboden, in je bil v Kabulu puščen. Emir je v Kabulu bil izgubil skoro vso veljavo, vojniki so pobegavali.

Francoski republikanski senatorji so izdali proglas na volilce, v katerem naglašajo, da protivniki republike še niso razoroženi, in da bodo francoski senatorski volilci imeli 5. januarja 1879 s svojo volitvijo odločiti za republiko.

V *italijanskej* zbornici je 20. dec. naznanil Depretis novo sestavljeno ministerstvo in dejal, da popolnega programa ne more še razviti, nekatere točke so: vzdrževanje javnega reda z ostrim uporabljenjem postav, predloge o zidani železnici, odpravo mlinskega davka, skušanje zrvanjanja deficita v budgetu, obširna volilna reforma. — Zbornica je potem budget za dva meseca dovolila.

Dopisi.

Iz Gorice 20. dec. [Izviren dopis.]

Pravi prebrisan sleparji so te dni stali pred porotniki: igralci, ki so znali prav umetno naše kmete na limanice loviti. Ko so zvedeli, da je ta ali oni kmet prišel v mesto po vino ali po žito, hajd za njim: ta ima novce. Delo so delili. Jeden je šel pred njim, drugi za njim, prvi je spustil na tla svojo denarnico, in priskočil je takoj njegov kolega, ter jo pobral v pričo dotičnega kmeta; podavši jo onemu, ki jo je nalašč na tla spustil, povabil ga je ta na par litrov vina, in ker bi bil (tako sta tička računila) utegnil tudi kmet najti denar, moral je tudi on ž njima na kozarec vina. In kmet je šel. V krčmi so reveža-kmeta napojili, in tu so tudi že drugi pseudoigralci igrali kvarte; primorali so ga počasi, da je tudi on srečo poskusil, od kraja je dobil, a nazadnje je šel vedno gol, in brez krajcarja od mize, ker bili

so ti sleparji mej soboj porazumljeni. Tako so sleparili cela štiri leta, če tudi sta „Soča“ in „Slovenski Narod“ večkrat svarila naše gorjane pred temi lopovi. Zdaj so vendar obsojeni: Jeden na 6 let, drugi na 5¹/₂, tretji na 5, četrti na 4, peti na 2¹/₂ in šesti na 1¹/₂ leto teške ječe.

Naš šior „Isonso“ je pred ne davnim rekel, da ne pozna črk „ž—š“ a kadar je kak hudodelec slovenskega imena, takoj najde vejico nad z, češ, da svetu pokaže, da je bil omenjeni slovenskega, a ne laškega rodu. A tiho ter nesramno zamolči, da so bili mej šestorico trije sleparji Italijani obsojeni zapustiti avstrijsko deželo.

Vaš dopisnik vpraša z dvojima „? ?“ kako je to mogoče, da je oni glasoviti italijanismo Tabaj ušel iz zapora. Mala storjica je ob kratkem ta-le: ponarejeni ključ je bil skovan v laškem Vidmu, iz Vidma je bila poslana ekvipaža, katera je uže tri dni čakala ob istej uri v ulici, in v nedeljo popoldne je ušel glavni kos „comiteta d'azione“, ter kakor piše v videmškem časniku, bil tam z navdušenjem sprejet. Zahvaljuje se tudi v „Giornale d'Udine“ ključarju in trem drugim kompanjonom za srečno rešitev.

Sploh se pri nas posebno v Gorici malo ozir jemlje na zvestega Slovenca. To se je videlo tudi pri obravnavi z onimi sleparji. Vse je bilo italijansko. Ali ker opeharjeni kmetje niso laško znali, bil je Lah za tolmača, prevajal je dialog mej slovenskimi kmeti in laškimi sleparji; a kako dobro slovenščino razume, kaže to, da je „judovsko kavarno“ prevl v „Caffé d'Idria“

Domače stvari.

— (Vreme in Ljubljana.) Ker je zopet pomrznilo, možno je vsaj po naših ulicah hoditi. Vendar je občna pritožba, da magistrat slabo skrbi za odpravo snega in so drge iz ulic. Vse se dela nekako počasno, kakor da bi se ne delalo rado. A znano je, da počasno, leno in kasno delo zmirom več stroškov stane, nego brzo.

— (Dunajski listi) od nedelje pri našajo zanimiv dopis Waserjev našemu poslancu g. Pfeiferju in še zanimivejši odpis Pfeiferjev, s katerim on temeljito pobije Waserjevo ne-

opravičeno terjatev, naj Pfeifer opraviči neko trditev v svojem državno-zborskem govoru zoper administrativne uradnike. Celo stvar pričobčimo jutri.

— (Povodenj.) Vsled zadnjega deževja je ljubljansko močvirje zopet pod vodo. Tudi iz Notraniskega poročajo o novih povodnjah.

— (Odlikovanje.) Orden železne krons tretjega reda je dobil major pl. Klobus v 19. lovskem batalionu; vojaški zaslužni križ stotniki: Hugo Bolzano, Alojz Pavliczek, A. Hilber, lejtenant Fedor Bamberg; zlati zaslužni križec s krono je dobil polkovni zdravnik dr. Janez Šifrer.

— (Cesar) je daroval pogorelcem v Nadanjem selu na Notranjskem 300 gold.

— (Naš deželán P. v. Radics) je izdal v založbi Hermana Foltza v Leipzigu 200 strani obširno knjigo „Anastásius Grün, Verschollenes und Vergilbtes aus dessen Leben und Wirken.“ Kakor v vseh svojih spisih, tako se gospod Radics tudi v tej knjigi rad in pri vsakej danej priliki ozira in Nemcem razlaga razmere in zgodovino naše slovenske literature, za kar mu hvaležni bodimo. Iz tega uzroka bode to Radičevo knjigo tudi tisti s pridom in interesom bral, ki sicer o Anastásius Grünovem pesniškem geniji nima tako velicnih mislij kot prijatelji njegovi.

— (Odbor postonjske čitalnice) uljudno vabi k občnemu zboru vse gospode ude, kateri bo 24. decembra ob 5. uri popoldne v čitalnični dvorani. Program je sledeči: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Predloženje računov po blagajniku. 4. Za leto 1879. volitev predsednika, tajnika, blagajnika in odbora. P. n. gospodje udje naj izvolijo v obilnem številu občnega zbora udeležiti se.

— (Vranska narodna čitalnica) napravi dne 29. decembra t. l. ob 6 uri zvečer občni zbor. Dnevni red je: 1. Predlaganje društvenega računa. 2. Volitev odbora. Potem tombola. K temu zboru vabi najuljudneje vse odbor.

— (V Zagorju) bode soareja dne 26. decembra t. l. točno ob 4¹/₂ uri zvečer v Stenovičevem gostilni na korist ljudskih šol v Zagorskih Toplicah, v Zagorji in v Šmartnem pri Litiji. Vstopnina je 1 gold. Večji darovi

bi v mojej hiši stradal! Ne, tega ne premore pošten Sloven! Videl sem v tem času v bolj ših hišah srednjega našega stanu take „vandrovc“ pri gospodski mizi sedeti, in zraven tudi družino, dekle in hlapce. Ta čas je naš mož gostoljuben do zapravljalivosti. Praznično mu je razpoložje in miroljubno, in to je krasna tudi v svojem spanju, narava na sveti večer storila. — In to posebno lahko ta večer opazuješ v krogu učeče se naše mladeži. V tujini biva naš dijak, kjer se redkokrat kateri v kakej familiji domačega storiti more; vsaka družina je le rada sama, in familijarno življenje mu je potrebno. Stvorijo si tedaj ti naši vseučiliščniki svoje društvo in „sveti večer“ se praznuje v „Sloveniji“, v „Triglavu“ lepo, prelepo. O debatiranju nij govoriti; denes imajo pevci besedo in najljubkejše naše melodije se popevajo, domovini se prav toplo nazdravlja, onej domovini, ki denes domišljijo našega moža tako močno jemlje v zakup, in: „bodi zdrava domovina, mili moj slovenski kraj“ doni v mogočnem koku po sobani. In ko je kapljica srce in glavo dobro razgrela, se napravijo polnočnice. S—c.

Prvotni uzroki angleško-afganske vojske.

(Konoc.)*

Tajno je v resnici poslal kan Kelatski jednega poslanca k svojemu sosedu, emiru Kabulskemu. Ta ga sprejme v privatnej avdijenci. Mej tem se je pa iz Simle, stolice angleškega vice-kralja, uže drugo angleško poslaništvo v Kelat odposlalo. To bi moralo pregovoriti kana, da bi angleškega vice-kralja pohodil. Ta je namreč nameraval potovati v Sind, in želel je pri tej priliki s kanom se sniti, da bi z njim dogovore z nova pričel. Pokazalo se je, da je misija majorja Sandemana tolikanj izpodletela, da se je moralo prav od početka zopet začeti. Vice-kralj je dospel v Jokokad 7. decembra 1876. leta. Kan Kelatski prišel je tudi tja, s v njegovem spremstvu je bilo 200 mož z dvema kanonoma, katerim je ukazoval kapiten Villier. Sem so prišli tudi vsi serdari, tudi oni, ki so se zadnjega upora udeležili. Dne 8. decembra sta se kan in

vice kralj drug drugega pohodila, in sklenilo se je, da bode vse prepire mej kanom in serdari indijska vlada razsojevala. Major Sandeman poslal se je pa meseca februarja 1877. l. v Kelat za političnega agenta. Angleške subsidije so kanu zopet jele dohajati, a ostali so za to angleški vojaki delom v Kelatu, delom v Kveti (Quettah). Slednje važno strategično točko, ki je tako rekoč tête de pont Bolanskega klanca, zasedla je peška kolona 300 mož. Konjica pa se je nastavila v Mitri, da opazuje pogorje Mursko. Takoj potem so pa inženirji pričeli svoje delo; ukazano bilo jim namreč, napraviti železnico skozi sotesko Bolansko. Ob jednom se je nameravalo z železnico zvezati Sukur, ob reki Indus, in Dadar, da bi prišlo mesto Kveti z indijskimi železnicami v dotiko. V to svrhu so Angleži postavili tudi telegraf mej Kveti in Jokokadom. Četam v Jokokadu in Kveti ukazoval je neposredno major Sandeman, ki je bival, kakor uže omenjemo, v Kelatu.

Na ta način je bilo vojaško zasedenje Kveti fait accompli. Vsled nove pogodbe se je kanat Kelatski kot odvisna država carice

*) Glej štev. 294.

se hvaležno sprejmo. Na programu je razen več nemških pesnij, tudi sledeče: Nedved. „Ne skrivaj ljubezni“. Nedved. „Kranjska dežela.“ Poje gosp. Medic. Nedved. „Pozdravljam te, gorenska stran“. Peterospjev: gg. Razinger, Žumer, Medic, Maier, Bele. „Trio“ za gosli, cello in glasovir. Igrajo gospodje Kobera, Plhak in Valetinčič. J. Meyerbeer, pot pourri iz opere „Robert le diable“, igra na citrah g. Rob. Ravnikar. Boildieu, „Cvetka“, Razinger, Žumer, Medic in Maier. Po izvršitvi programa je ples.

— (Nesreča na ledu.) Iz Št. Vida pri Zatičini se nam piše 22. dec.: Dne 15. decembra se je pri nas dogodila velika nesreča. Omenjenega dne zvečer ob šestih, ko se je delal mrak in je snežilo na vso moč, gresta dva mlada človeka: Jože Rojec, kmetski fant, in Andrej Kavčič, krčmar, iz vasi Dobravice, v bližnjo vas Zagorico. Mej obema vasema je bila jeseni vsled močnih nalivov velika voda pa v hudem mrazu zadnjih tednov nekoliko pomiznila. Oba mlada in predrzna človeka gresta kar naravnosti po ledu v Zagorico. Ko prideta blizu na sredo ledu, led počni, udere se, in oba zgineta pod vodo. Ker je bila noč prav temna, jima nij bilo mogoče pomagati. Našli so ju drugi dan. Eden je držal v rokah kos ledu, na katerem se je menda hotel poprijeti in kvišku pomagati. Andrej Kavčič je bil doma iz Žirovsko fare in priljubljen mož.

— (Tatinska druhal.) Iz Marenberga se piše, da je na cesti iz št. Ožbovta v Maribor neka samotna krčma uže dolgo na slabem glasu bila. Nek črevljarski pomagač, ki je čez noč bil v tej krčmi, je naznanil, da je videl in čul čudne ponočne shode in pogovore o tatvinah. Vsled tega je žandarmerija hišo preiskala, in res so našli pod deskami pod tlakom dosti ukradenih stvari, ter zasačili celo druhal tatov, katerim načelnik je bil sam krčmar.

Razne vesti.

* (Samomor.) V Pešti dela veliko pozornost novica, da se je advokat Aleksander Oswald sam ustrelil, ker je denar neke sirote zapravlil.

* (Študent ustreljen.) V Würzburgu na Nemškem je dne 15. t. m. po noči prišla vojaška patrolja nekega vseučilišnega študenta, ter ga odvedla v zapor, ker je pijan razsajal. Na potu hotel je dijak patrolji uiti; takoj ga vodja patrolje v hrbet od zadej ustrelil, študent se mrtev zgrudi na tla, a pa-

indijske pod vojno nadgospodstvo angleško podjarmil. Angleška je mislila, da se je s tem zavarovala proti Afganistanu in Perziji.

Angleška je pa hotela z podjarmljenjem Kelata le svoje politične motive zakriti, kateri so jo do tega prisilili. Glavni povod jim je pa bil ta, ker so Rusi zasedli Turkestan in se utrdili v dolini Atrek. Glavni vzrok tega zasedenja so pa v tem iskali, ker sovražna armada, hoteča prodreti v Indijo, more to izvršiti najprilicneje na potih skozi preje imenovano dolino, nadalje skozi Perzijo, Teheran v Herat, Kandahar in Kveto.

Početkom so bili Angleži s tem, kar so sè svojo politiko oziroma Afganistana dosegli, zadovoljni. Do konca meseca majnika 1877. l je bil po vsej deželi mir in v soteski Bolanskej prikazovale so se uže tržne karavane. Meseca julija pa se je vnel prepir mej Angleži in pafanskimi Kuli; jeden angleški oficir je bil umorjen. Mnogi prisojevali so temu dogodjaju politično važnost posebno še za to,

trolja pobegne. Ta dogodjaj se je brzo v mestu razširil, ter veliko razburjenost proizročil. Študentje so se zbirali, ter se posvetovali, kaj storiti. Svoje legitimacijske karte so raztrgali, rekoč: „kaj nam koristi akademička sodnija, če se pa sme javno na nas streljati, kakor na stekle pse!“ V krčme, kamor zahajajo študentje, se nobeden oficir ne upa. Dne 18. t. m. so ga zvečer z velikim spremstvom in pri svitu več nego 1000 bakel pokopali.

* (Sežiganje mrličev.) Dne 10. dec. letošnjega leta so v Gothi na Nemškem prvega mrliča sežgali v posebei za tako pokopavanje narejenem aparatu. V 1¼ ure je bil mrtvec sežgan.

* (Strašno maščevanje.) Blizo Benetk je živel pošteno sè svojo lepo ženo nek Luigi Parmascheti. Pri njem je služil pa tudi nek hlapec, ki se je strastno zaljubil v svojo gospodinjjo. Vedno je silil v njo, tako da se je koncem morala svojemu soprogu pritožiti. Ta je vsled tega najprej hlapca dobro prapetel, a potem ga od hiše zapodil. Nekoliko dnij pozneje, ko nij bilo Luigija doma, prikraide se odpodeni hlapec po noči skozi okno v sobo kjer je spala žena Parmaschettija, ter jej žuga da jo hoče umoriti, ako bode na pomoč klicala. Žena, velika in močna, brani se napa stnika, kolikor mogoče. Skoči iz postelje da bi ubegnila, a vrata in okna je zločinec zaprl. Strah jo prešine, in bežati prične okolo velike mize sredi sobe. Zločinec jo je večkrat uže prijel, a vselej se mu je žena iztrgala. Na zadnje jo sune z nožem v ledija, in žena se zgrudi mrtva na tla. Zločinec zbeži. Ko je prišel Parmaschetti domov, gre takoj s svojima bratoma morilca iskat. Najdejo ga pod gnojnim kupom na necem dvorišči skritega. Besno plane nanj Luigi, ter ga trikrat sune s koso; potem ga drži, a brata njegova stolčeta zločincu z že leznim drogrom roke in noge. Na to mu z gnojem zamaščijo usta, da ne bi na pomaganje klical, privežejo mu na vrat dve veliki zamaščeni sklenici, ga vlečejo k bregu morja, ter ga notri pahnejo. Glavo polili so zločincu z oljem, da bi to privabilo morske tice. Dva Angleža, ki sta se po lagunah vozila s čolnom, našla sta nesrečnika vrhu vode; tice izključvale so mu oči, odtrgale všesa nos, in meso se je uže od trupla odločevalo, — a živel je še. Prenesli so ga v bolnico. — Trije bratje obsojeni so bili pri sodnji vsak na deset let ječe. A ljudstvo je poslalo prošnjo h kralju, da naj bi jih pomilostil.

* (Najstarejši časopis.) Prvi tiskani časopis izšel je l. 1536. v Benetkah z imenom „Gazetta di Venezia.“ Istega časa je ravno strahoviti sultan Soliman vojeval se z Benečansko, pri kateri je ta republika tudi tudi vsa svoja posestva na iztoku izgubila. Ume se, koliko da je vse Italijane zanimala ta vojna, in ker privatna dopisavanja nijso

ker sta si kan Kelatski in emir afganski mnogo dopisovala. Kmalu se je videlo, da se je pričel kan jako sumno vesti, in znalo se je, da se emir boji le navzočnih angleških vojakov, sicer bi uže Angležem sitnosti napravljaj. Kana Kelatskega so pa obdolžili, da je on kriv umora angleškega oficirja, da bi s tem oviral zidanje železnice in stavljenje telegrafa itd. Indijska vlada nikakor nij zapala emiru v Kelatu, to dokazovala so njena pripravljavanja. Okolo vojaškega ostroga v Kveti naredili so šance in jarke, in tja postavili 4 kanone, ki bi bljuvali 40 funtov teške krogle. Nazadnje so pa še kos zemlje mej Sizzi-Bolan in Dust-bi-Devlat v soteski Bolanskej razstrelili, da so naredili Angleži pot svojim vojakom in kanonom. Dne 20. oktobra minolega leta ukazalo se je 3 bataljonom pešcev, 1 polku neredne konjice in jedne sekciji gorske brigade odmarširati v Kelat. Le mali del vojakov poslali so v Kveto. Dva bataljona ostala sta v Mitri, kanonirstvo pa

zadostovala, zložili so te dopise skupaj, jih tiskali in prodajali take lista po jedno „gazetto“, zarad česar tudi vsi romanski narodi časopise zovejo „gazetta“.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca stopi „Slovenski Narod“, prvi in jedini slovenski dnevnik v dvanajsto leto svojega izhajanja. Vse gg. naročnike prosimo, naročnino ob pravem času ponoviti, da bodo list redno v roke dobivali, kakor tudi óne, ki so z naročnino zaostali, jo nam še tekom tega meseca doposlali.

„Slov. Narod“ veljá:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13	gld.	—	kr.
Za pol leta	6	„	50	„
Za četrt leta	3	„	30	„
Za en mesec	1	„	10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti veljá:

Za vse leto	16	gld.	—	kr.
Za pol leta	8	„	—	„
Za četrt leta	4	„	—	„
Za en mesec	1	„	40	„

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake veljá znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti prejemani „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Olje za sluh

štabnega nadlečnika dr. Schmidt-a,

zdravi vsako gluhost, ako nij prirojena (ako kdo teško sliši, ali mu v ušesih šumi, se takoj ozdravi).

Cena jedne sklenici z navodom kako se rabi 2 gold., v provincije razpošilja se franco proti poštni nakaznici z 2 gld. 40 kr.

Glavno zalogo ima Julius Grätz, Dunaj, VI., Mariahilferstrasse Nr. 79.

Spričevalo. Več nego 12 let nijsem vsled bolezni na levo uho nič slišal, kar me je jako motilo, in mi je bilo sitno pri mojem poslovanju; vsa sredstva nijso nič pomagala, dokler me nij star prijatelj na vaše olje za sluh opozoril. Ker sem pa uže toliko porabil bil, htal sem tudi to, in doživel sem veselje, da sem slišal zopet uže v 14 dneh, ko sem še le pol sklenice porabil. Vsem na ta način bolnim se z najboljšo vestjo lahko najtopleje priporoča. (429—1)

Julius Steinberg, Fürstenwalde.

v Dadaru. Angležem je bilo znano, da pošilja kan Kelatski čestokrat svoje agente k emiru Kabulskemu, zahtevaje od njega, da bi Angleže prepodil. Emir afganski čutil je, da je z vojničkim zasedenjem Kveti Kandahar vedno v nevarnosti, in kan Kelatski protestiral je proti stalnemu zasedenju, in takovo direktno žaljenje pogodbe. Emir je obljubil kanu pomagati, in svaril ga je, da se bode britska okupacija nehala s popolnim podjarmljenjem. Ob jednom mu je svetoval, naj sklene zvezo z Rusijo, da bode svoja posestva v Sindu zopet dobil.

Vse, ne le vodje, nego tudi narod je bil preverjen, da se angleško zasedenje ne bode ponehalo. Dolžili so za to Angleže, da so izdajice. A tudi mej indijskim prebivalstvom nastalo je preverjenje, da je vlada indijska z zasedenjem Kveti in razrušenjem prijateljskih razmer k emiru afganskemu storila prvi korak v prepiru, katerega posledice se še zdaj ne dadó preračuti.

Umrli v Ljubljani.

14. decembra: Pavlina Jebačin, 26 let šivilja, v rožnih ulicah št. 5, vsled pljučne tuberkuloze. — Marija Faigelj, otrok dacarja, 10 mesecev, na stopnicah št. 4 vsled kašlja. — Andrej Keber, dninar, 60 let, našli so ga mrtvega v Florijanovih ulicah št. 33, v hlevu.
 16. decembra: Ana Šegatin, otrok fjakarja, 4 mesece, na dunajske cesti št. 15, vsled božjasti.
 17. decembra: Miha Bajc, otrok paznika 1 1/4 leta, v slonovih ulicah št. 30 vsled božjasti.
 18. decembra: Frančiška Sodnik, otrok paznika na gradu, 13 mesecev, na mestnem trgu št. 24 vsled difterite.
 19. decembra: Ana Grošelj, dekla, 22 let, je umrla ko so jo nesli v mestno bolnico.

V c. kr. vojaške bolnici:
 10. decembra: Lovro Kučko, pešec 54 peškega polka na splošnem oslavljenju
 12. decembra: Franc Kohrman, pešec 27. peškega polka vsled pljučne vnetice.

23 decembra	
Enotni drž. dolg v bankovcih	61 gld. 90 k.
Enotni drž. dolg v srebru	62 " 95 "
Zlata renta	72 " 85 "
1860 drž. posojilo	113 " 60 "
Akcije narodne banke	787 " — "
Kreditne akcije	221 " 60 "
London	117 " 20 "
Napol	9 " 36 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 61 "
Srebro	100 " 10 "
Državne marke	57 " 85 "

Wir empfehlen geschäftl.
 als Bestes und Preiswürdigstes
Die Regenmäntel
 Wagendecken (Plachen), Betteinlagen, Zellstoffe
 der k. k. pr. Fabrik
von M. J. Elsinger & Söhne
 in Wien, Neubau, Zollergasse 2,
 Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.
 (195-132)

Tujci.

22. decembra:
Evropa: Peterka iz Ljubljane. — Reising iz Kranja. Kumer iz Vrhnike.
Pri Stonu: dr. Steiner iz Kranja. — Degischer iz Mengsa.
Pri Mallišu: Brener iz Dunaja. — Ranzinger, Loser iz Kočevja.

Karel S. Till

trgoevstvo s knjigami in papirjem, pod Trančo št. 2, zaloga vseh potrebstij za urade in kupčijstvo; zaloga navadnega, pisemskega in zavijalnega papirja. Vse potrebstij za merjevce (inženirje), slikarje in risarje. Najnovejše v konfekciji za papir. Zapisovalne in opravilne knjige. Izdeljujejo se tudi monogrami na pisemski papir, vizitne karte in pisemske zavitke. (158-118)

Parna kopelj

v hotelu „Elefant“.

Uže 20 let postojeda parna kopelj v hotelu „Elefant“ se je zdaj popolnem prezidala in vsem zahtevam primerno z nova in elegantno priredila.

Usojam si torej visokospoštovanemu občinstvu to kopelj v porabo prav toplo priporočevati, in vabiti na mnogo pohojevanje.

Prav udano

A. Gnezda.

(425-2)

Cene:

Jedna parna kopelj 70 kr.; naročnina za dvanajstkratno porabo gld. 6.24; posebna parna kopelj gld. 1.

Ad Exh.-Nr. 6677.

(410-3)

Razglas hranilnice ljubljanske.

Društvo kranjske hranilnice je sklenilo v občnem zboru 9. t. m. obrestno mero uloženega denarja od 1. julija 1879 naprej

od 5% na 4 1/2%

znižati.

Ta sklep se naznanja z ozirom na § 8 pravil.

V Ljubljani, dné 10. decembra 1878.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

(390-5)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spričeval je potrjujejo.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejema, ki so z našo firmo zaznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv. Elizabete za čiščenje krvi

leško odganja, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, zimici, boleznih prsnih organov, kože in oči, otrok in ženak; odpravijo zapreje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bice. 1 valar, 8 škatljic, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatljice 15 kr.

Odlikovano so te pile z jako častnim spričevalom dvornega svetovaleca prof. Pitha. izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Beaume' Girome, najizvrstnejše sredstvo za ohranjenje in barvanje las, daje lasem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., majhen 1 gld.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem neškodno, dá osiveliemu lasu vsako barvo (črno, rjavno, rumeno). 3 gld.

Orientalni prah za dame, dá koži gladkost, finost in mehkost, (belo ali roza), à 1 gld. in à 50 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo bledeniim, rekonalcentom in bolnim na živcih itd.; uže čez malo dni se čuti, kako albuminat od železa vpljiva. 1 gld. 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za teško zobenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljenju luskin. 1 gld. 50 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšje in svežilo. 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel, najboljšje sredstvo zoper naduho. 25 kosov 1 gld.

Dr. Schmittovi Guaco-izdelki
 Guaco - prilepek zoper raka, gnjilobo ran. 3 gld.
 Guaco - tinktura zoper vse hudo kvarjenje v želodec itd. Gld. 1.50, 2.50, 4.—
 Guaco - mazilo, katero vse bolečine odnamaže. 3 gld.
 Guaco - esenca zoper gnjilobo in bolečine v zobeh. 1 gld. 50 kr.

Aromatičen duh zoper trganje po udih, priporočen vsem, ki imajo putiko ali revmatizem. 70 kr.

Hallerjeve jodne pastile nadomeščajo popolnem kitovo salo. Te jodne pastile ozdravijo bramorje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, zlezah in na očeh. 1 škrinjica 60 kr.

Injection Cadelle. ozdravi jako naglo vsak mehurni katar (triper ali belitok) brez slabih nasledkov. 1 gld. 60 kr.

Gušni duh, najboljšje sredstvo proti guši (krofu). 70 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih planinskih zelišč; olajša takoj vsak kašelj in prano bolezen. 70 kr.

Kumys, najboljšje sredstvo zoper slabo prebavljenje, drisko, ponehavanje močij, shujšavanju in sušici. Cena jedne sklenici 80 kr.

Menthin, najboljšje zdravilo za želodec, potolaži krč, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Margaritte - bonboni zoper kašelj, 30 kr.

Oreillon, dobro zoper vse ušesne bolezni, proti gluhosti, šumenju itd. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčrnejše zobne bele ko biser. 70 kr.

Po - ho, iz Kine prinšešen, olajša takoj najhujšo migrenu in bolečine v glavi. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin je najboljšje sredstvo zoper šinje, daje koži liljno in rožno barvo. à 1 gld. 50 kr. in à 80 kr.

Royerjevo hemeroidialno mazilo, tem priporočeno, katere hemeroidje nadlegujejo. 1 gld. 60 kr.

Salycil - antisuitin, proti sitnemu potenju rok in nog. à 50 kr.

Salycilno milo, najboljšje in najcenejšje milo. 25 kr.

Schrierove zobne pile, za votle zobe najboljšje zdravilo. 25 kr.

Storax - Crème, čudovito pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wiinsi - papir, proti nahodu, prsnemu kataru, prehlajenju v vratu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Dr. Haiderjev zobni prah, 35 kr.

Vedno v zalogi je: **Kondensirano švicarsko mleko** à 55 kr. **Nestlejeva otročja moka** à 90 kr. **Dr. Golljev jedilni prah** à 84 kr. **Poppova anaterinina ustna voda** à 1 gld. 40 kr. **Liebigov mesni ekstrakt** jeden četrt funta 80 kr. **Dr. Pfeiffermannova zobna pasta** à 1 gld. 25 kr. **Poitova resedna pomada** à 1 gld. 50 kr.

Veliko skladišče parfemerij, mila, pomad itd. prvih pariških firm. — **Čokolade** francoske kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — **Pravi ruski čaj** à 1 gld. jeden četrt funta. — Skladišče vsakojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaze itd. jako ceno. — Velika zaloga zobnih krtacic, šminke in drugih toaletnih rečij. — Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjenej obliki, kakor kinin, kopaiva, doverski prah, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižej cení. — Najznanejšje specialitete farmacije in parfemerije, francoske, angleške, ameriske, nemške, švicarske in avstrijske se pri nas vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfemerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastoj razpošiljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „Dr. Boll's Schönheits- und Gesundheitspflege“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravješe, nego vsi drugi sladni izdelki, krepi in redi zdrave, rekonalcentne in bolne. 50 kr.

Mi razpošiljamo ali pr ti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.